

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 193/2011-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. mája 2011 predbežne prerokoval sťažnosť V. F., N., zastúpeného advokátom Mgr. P. L., Advokátska kancelária, B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 31 Cb 33/2010 a postupom Krajského súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Ncb 9/2010 z 3. novembra 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. F. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. marca 2011 doručená sťažnosť V. F. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) v konaní

vedenom pod sp. zn. 31 Cb 33/2010 a postupom Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Ncb 9/2010.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že ako žalobca podal 14. apríla 2010 na okresnom súde žalobu, ktorou sa domáhal, aby súd žalovaného zaviazal na zaplatenie istiny 69 439,58 € s príslušenstvom. Vec bola elektronickou podateľňou pôvodne pridelená sudkyňi Mgr. A. H. a dostala spisovú značku 19 C 91/2010. Zákonná sudkyňa listom z 15. apríla 2010 adresovaným predsedovi okresného súdu vyjadrila nesúhlas so zapísaním veci do súdneho registra „C“, v ktorom uviedla: *«predmetná právna vec mala byť zapísaná do súdneho registra „Cb“, nakoľko sa jedná o spor, ktorý je potrebné posudzovať podľa ustanovení obchodného zákonníka. Odporca je síce označený ako fyzická osoba nepodnikateľ, avšak škoda, ktorú si navrhovateľ od odporcu uplatňuje, mala vzniknúť v dôsledku činnosti odporcu ako likvidátora spoločnosti, teda by za ňu odporca zodpovedal tým istým spôsobom, ako člen štatutárneho orgánu.»* Na základe námietky zákonnej sudkyne bola 16. apríla 2010 vec prevedená do súdneho registra „Cb“, dostala spisovú značku 31 Cb 33/2010 a zároveň došlo aj ku zmene zákonnej sudkyne, ktorou sa stala JUDr. S. V. Sťažovateľ doručil 15. októbra 2010 okresnému súdu písomnú námietku zaujatosti *„voči sudkyňi JUDr. S. V. a zároveň aj voči celému Okresnému súdu v Nitre“*. Námietku odôvodnil tým, že postup sudkyne JUDr. V. v inej veci kde vystupovala manželka sťažovateľa, bol vo vzťahu k jeho manželke *„absolútne neadekvátny a nevhodný“*. Na základe náznakov obdobného správania zákonnej sudkyne voči sťažovateľovi na pojednávaní konanom 13. septembra 2010 a opísaným správaním zákonnej sudkyne voči manželke sťažovateľa na pojednávaní v konkurznej veci (6. októbra 2010) sťažovateľ nadobudol presvedčenie, že sudkyňa JUDr. V. je voči nemu, ako aj manželke zaujatá. Sťažovateľ svojou námietkou zaujatosti spochybňoval aj čas pridelenia spisu do iného oddelenia (v potvrdení je uvedený čas 6:03:19 h, pozn.) a vyjadril podozrenie, že *„s mojím spisom bolo manipulované nezákonným spôsobom a že tento spis bol p. JUDr. S. V. pridelený cielene“*. Námietku zaujatosti všetkých sudcov okresného súdu sťažovateľ odôvodnil výrokom odporcu, ktorý údajne verejne deklaroval, že pozná v N. *„správnych ľudí na správnych miestach“*.

K tejto písomnej námietke sa vyjadrila zákonná sudkyňa listom z 20. októbra 2010, v ktorom uviedla: „*V uvedenej veci sa necítim byť zaujatá, nemám žiadny pomer k veci, k účastníkom konania, ani k právnym zástupcom a neexistuje žiadny dôvod na pochybnosti o mojej nezaujatosti.*“ Následne predseda okresného súdu 20. októbra 2010 predložil vec krajskému súdu na rozhodnutie o uplatnenej námietke zaujatosti. Krajský súd listom z 3. novembra 2010 (doručeným okresnému súdu 27. decembra 2010, pozn.) vrátil súdny spis okresného súdu ako bezdôvodne predložený, pričom uviedol tieto dôvody: „*Navrhovateľ vo svojej námietke zaujatosti poukazuje výlučne na také okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudkyne JUDr. S. V. v konaní v inej veci a iba okrajovo i v jej postupe v tejto veci, čo však vzhľadom na § 14 ods. 3 OSP nemôže byť dôvodom na vylúčenie menovanej sudkyne. Vec sa v takomto prípade podľa § 15a ods. 5 OSP nadriadenému súdu na rozhodnutie nepredkladá.*“

Vo vzťahu k vylúčeniu ostatných sudcov Okresného súdu Nitra námietka nie je odôvodnená vôbec, pretože navrhovateľ v inej vôbec nešpecifikuje pomer ostatných sudcov k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom, ktorý by mohol byť dôvodom ich vylúčenia z prejednávania rozhodovania veci.

Ani na takúto námietku podľa § 15a ods. 3 OSP nie je možné prihliadať a vec sa rovnako nadriadenému súdu v takomto prípade nepredkladá.“

Sťažovateľ listom z 21. decembra 2010 doplnil svoju námietku zaujatosti zo 14. októbra 2010, v ktorom poukazoval na postup sudkyne JUDr. S. V. v inej právnej veci, kde vystupovala manželka sťažovateľa ako účastníčka konania. Postup zákonnej sudkyne v právnej veci jeho manželky sťažovateľa len utvrdil v presvedčení, že sudkyňa JUDr. S. V. je voči sťažovateľovi a jeho manželke zaujatá. Z prezentačnej pečiatky predloženia doplnenia námietky zaujatosti z 21. decembra 2010 krajskému súdu je evidentné, že táto bola doručená krajskému súdu 28. decembra 2010.

Sťažovateľ v sťažnosti vytýka postup okresného súdu, ktorý podľa názoru sťažovateľa je „*v rozpore so zákonom*“, pretože doplnenie námietky zaujatosti z 21. decembra 2010 bolo krajskému súdu doručené (28. decembra 2010) deň potom, ako bol krajským súdom vrátený súdny spis okresnému súdu „*bez vybavenia námietky*“ (27. december 2010). V uvedenom postupe okresného súdu sťažovateľ vidí porušenie

svojho práva na prejednanie veci pred nestranným a nezávislým súdom podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a porušenie práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Sťažovateľ ďalej tvrdí, že „postupom krajského súdu v Nitre, spočívajúcim v odmietnutí sa zaoberať mojou námietkou zaujatosti voči sudkyňi JUDr. S. V., ako aj voči ostatným sudcom Okresného súdu v Nitre zo dňa 14. 10. 2010, bolo porušené moje právo na súdnu a inú právnu ochranu, konkrétne právo na prejednanie veci na nezávislom a nestrannom súde“. Sťažovateľ je presvedčený, že ním uvádzané námietky zaujatosti krajský súd nesprávne právne posúdil, keď na tieto aplikoval ustanovenie § 15a ods. 5 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“). Sťažovateľ je toho názoru, že neboli splnené zákonné podmienky na to, aby „Krajský súd v Nitre sa mojou námietkou zaujatosti vôbec nezaoberal“.

Sťažovateľ v závere svojej sťažnosti navrhol, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že:

„1. V občiansko-právnom konaní sťažovateľa, vedeného pred Okresným súdom v Nitre proti žalovanému F. S., bytom: P., o zaplatenie 69.439,58 €, sp. zn.: 31 Cb 33/2010, právo sťažovateľa domáhať sa svojho práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa ust. čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 prvá veta Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, postupom Krajského súdu v Nitre zo dňa 03. 11. 2010, sp. zn.: 26Ncb 9/2010, porušené bolo.

2. V občiansko-právnom konaní sťažovateľa, vedeného pred Okresným súdom v Nitre proti žalovanému F. S., bytom: P., o zaplatenie 69.439,58 €, sp. zn.: 31 Cb 33/2010, právo sťažovateľa domáhať sa svojho práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa ust. čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 prvá veta Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, postupom Okresného súdu v Nitre zo dňa 28. 12. 2010, sp. zn.: 31Cb 33/2010, porušené bolo.

3. Prikazuje sa Krajskému súdu v Nitre, aby o námietke zaujatosti sťažovateľa zo dňa 14.10. 2010, v spojení s doplnením námietky zaujatosti zo dňa 21.12. 2010, rozhodol v súlade s ust. § 16 ods. 1 O. s. p.

4. Krajský súd v Nitre a Okresný súd v Nitre sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť sťažovateľovi trovy konania a právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu

sťažovateľa, Mgr. P. L., advokáta so sídlom advokátskej kancelárie: B., v lehote do dvoch mesiacov od doručenia nálezu.“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Z citovaného § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti hovoriť vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím

príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, I. ÚS 88/07).

Ústavný súd vo svojej stabilizovanej judikatúre uvádza, že postup a rozhodnutie súdu, ktoré vychádzajú z aplikácie konkrétnej procesnoprávnej úpravy, v zásade nemožno hodnotiť ako porušovanie základných práv a slobôd (I. ÚS 8/96, I. ÚS 6/97).

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže zákonom ustanoveným postupom domáhať svojho práva na nezávislom a nestrannom súde.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Ústavný súd aplikujúc judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva vo vzťahu k čl. 6 ods. 1 dohovoru skúma, či konanie ako celok bolo spravodlivé, a nie je zásadne oprávnený a povinný posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol náležite zistený skutkový stav a aké právne závery zo skutkového stavu vyvodil (II. ÚS 21/96). Do obsahu základného práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nepatrí právo účastníka konania dožadovať sa toho, aby všeobecné súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktoré predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takéhoto výkladu a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách a do sféry pôsobnosti všeobecných súdov môže ústavný súd zasiahnuť len vtedy, ak by ich konanie

alebo rozhodovanie bolo zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (mutatis mutandis I. ÚS 13/00, I. ÚS 17/01, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02).

Ústavný súd pravidelne vo svojich rozhodnutiach zdôrazňuje, že v súlade s čl. 51 ods. 1 ústavy sa základných práv uvedených v čl. 35, 36, 37 ods. 4, čl. 38 až 42 a čl. 44 až 46 ústavy možno domáhať len v medziach zákonov, ktoré tieto ustanovenia vykonávajú (napr. II. ÚS 14/01). Právo na súdnu ochranu nie je absolútne, ale v záujme zaistenia najmä právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha obmedzeniam, resp. podmienkam vyplývajúcim z ustanovení zákonov upravujúcich v súlade s čl. 46 ods. 4 ústavy podmienky jeho výkonu (m. m. III. ÚS 331/04). V občiansko-právnom konaní je týmto zákonom Občiansky súdny poriadok.

Z konštantnej judikatúry ústavného súdu tiež vyplýva, že súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je aj právo na prejednanie a rozhodnutie veci nestranným súdom. V občianskom súdnom konaní je toto právo garantované prostredníctvom inštitútu vylúčenia sudcu z jej ďalšieho rozhodovania pre zaujatosť v zmysle ustanovení § 14 až § 16 OSP. Obsahom základného práva na prerokovanie veci pred nestranným súdom nie je však povinnosť súdu vyhovieť návrhu oprávnených osôb a vylúčiť nimi sudcu, resp. sudcov z ďalšieho prerokovania a rozhodovania pre zaujatosť. Obsahom základného práva na prerokovanie nestranným súdom je len povinnosť súdu prerokovať každý návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu z ďalšieho prerokovania a rozhodnutie o ňom (I. ÚS 73/97, I. ÚS 4/98, I. ÚS 27/97).

1. Pokiaľ ide o namietaný postup okresného súdu, ktorým malo dôjsť k porušeniu označených práv sťažovateľa v napadnutom konaní, ústavný súd poukazuje v prvom rade na to, že sťažovateľove námietky sa sústreďujú v podstate iba na jeden úkon okresného súdu, ktorým okresný súd postúpil jeho doplnené námietky z 21. decembra 2010 krajskému súdu 28. decembra 2010, pričom už 27. decembra 2010 bol okresnému súdu vrátený spis so sprievodným listom, v ktorom krajský súd zaujal stanovisko k pôvodnej námietke

sťažovateľa o zaujatosti sudcu. Toto konštatovanie korešponduje aj s textom 2. bodu petitu sťažnosti „... postupom Okresného súdu v Nitre zo dňa 28. 12. 2010...“. V súvislosti s tým sťažovateľ namieta, že takto nemohlo dôjsť k posúdeniu tohto doplnenia krajským súdom.

Posudzujúc túto námietku vo všetkých súvislostiach ústavný súd konštatuje, že jednak okresný súd tento úkon (postúpenie doplnenia námietok krajskému súdu) vykonal v súlade s lehotou podľa § 16 ods. 1 OSP (15 dní), ale ani v prípade, že by sa mal tento jeho postup hodnotiť vzhľadom na o deň skôr doručený spis z krajského súdu ako nesprávny, nič to nemení na tom, že obsah stanoviska krajského súdu k pôvodnej námietke sťažovateľa o zaujatosti sudcu (sudcov) v plnom rozsahu pokrýva aj obsah doplnenej námietky.

Na základe uvedeného ústavný súd v tomto smere konštatuje neopodstatnenosť námietok sťažovateľa voči postupu okresného súdu v napadnutom konaní a sťažnosť sťažovateľa v tejto časti po jej predbežnom prerokovaní odmietol z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

2. Ústavný súd preskúmal aj postup krajského súdu v napadnutom konaní z hľadiska namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Z odôvodnenia prípisu krajského súdu sp. zn. 26 Ncb 9/2010 z 3. novembra 2010 vyplýva, že krajský súd sa zaoberal namietanými dôvodmi sťažovateľa. Vyjadrenie krajského súdu nie je arbitrárne ani svojvoľné a dáva odpoveď na všetky námietky sťažovateľa. Ak súd v konaní o námietke účastníka konania o zaujatosti sudcu, resp. sudcov neuzná ním uvádzané dôvody vylúčenia sudcu, resp. sudcov, nemá to samo osebe za následok porušenie jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Súčasťou tohto základného práva nie je ani povinnosť súdu uznať dôvody zaujatosti uvádzané účastníkom konania, resp. vyhovieť jeho návrhu (II. ÚS 26/08), ako to bolo v konkrétnom prípade vo veci krajského súdu vedenej pod sp. zn. 26 Ncb 9/2010.

Krajský súd v prípise označenom ako vrátenie spisu konštatoval, že okolnosti, ktoré označil sťažovateľ ako dôvody svojej námietky, spočívali v postupe zákonnej sudkyne v konaní v inej veci a len okrajovo sa týkali jej postupu v napadnutej veci, preto okresný súd vzhľadom na dikciu § 14 ods. 3 OSP v spojení s § 15a ods. 5 OSP nemal súdny spis aj

s námietkou predkladať nadriadenému súdu na rozhodnutie. Vo vzťahu k námietke zaujatosti všetkých sudcov okresného súdu krajský súd konštatoval absenciu odôvodnenia námietky, pretože sťažovateľ „*nešpecifikoval pomer ostatných sudcov k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom*“ a vzhľadom na tento nedostatok námietky nebolo možné podľa § 15a ods. 3 OSP na ňu prihliadať, a v takom prípade sa vec nadriadenému súdu nemala predkladať.

Podľa § 14 ods. 3 OSP dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach.

Podľa § 15a ods. 3 OSP v námietke zaujatosti musí byť uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, a kedy sa účastník podávajúci námietku zaujatosti o dôvode vylúčenia dozvedel. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti námietky zaujatosti, súd neprihliadne; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

Podľa § 15a ods. 5 OSP ak sa námietka zaujatosti týka len okolností ustanovených v § 14 ods. 3, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

Podľa názoru ústavného súdu krajský súd v okolnostiach posudzovanej veci postupoval správne, keď súdny spis sp. zn. 31 Cb 33/2010 aj spolu s námietkou vrátil okresnému súdu ako bezdôvodne predložený, pretože vo vzťahu k zákonnej sudkyňi sa sťažovateľ odvolával najmä na postup zákonnej sudkyne v inom konaní, ktorý sťažovateľ hodnotil ako „*absolútne neadekvátny a nevhodný spôsob,... doslova nepriateľský*“. Sťažovateľ vo vzťahu k svojej osobe sa v námietke zmienil len o „*náznakoch obdobného správania*“, ktoré si dal do súvisu s prevedením spisu do súdneho registra obchodných vecí zo 16. apríla 2010 o 6:03:19 h. Čas prevedenia súdneho spisu do iného registra považoval za nezvyklý a zvláštny a na základe uvedeného vyjadril podozrenie z nezákonnej manipulácie so spisom a cielené pridelenie JUDr. S. V. Uvedené dôvody v uplatnenej námietke zaujatosti sa skutočne týkali okolností postupu v konaní o prejednávanej veci, respektíve v jeho rozhodovaní v iných veciach, čiže krajský súd tieto námietky vyhodnotil správne a preto aj poukázal na aplikovateľnosť § 15a ods. 5 OSP. Inými slovami, okresný

súd vzhľadom na obsah uplatnených námietok sťažovateľa nemal na tieto prihliadať, a tým nebol ani dôvod na predloženie súdneho spisu krajskému súdu na rozhodnutie. Vo vzťahu k námietke zaujatosti všetkých sudcov okresného súdu krajský súd správne poukázal na aplikovateľnosť § 15a ods. 3 OSP, pretože námietka nebola relevantným spôsobom odôvodnená a absencia odôvodnenia spôsobuje nedostatok náležitostí námietky, pričom podľa citovaného § 15a ods. 3 OSP súd na námietky, ktoré nespĺňajú náležitosti, neprihliada a v takomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

Z uvedeného teda vyplýva, že krajský súd nemal rozhodovať o uplatnených námietkach sťažovateľa, pretože podľa obsahu ich mal okresný súd vyhodnotiť ako také, na ktoré sa neprihliada.

Pretože ústavný súd nezistil príčinnú súvislosť medzi postupom krajského súdu a namietaným porušením označených práv sťažovateľa, odmietol sťažnosť sťažovateľa aj v tejto časti po jej predbežnom prerokovaní ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. mája 2011